

Udgang til at bestatte ham efter Formue og Lejlighed, saa har den Kommune kun en Maade at faa en passende Andel i hans Bestatning, nemlig ved at paaligne en højere Hartkornsskat, men derved lider hele den øvrige Kommune af den Ubillighed at maatte beholde en højere Hartkornsskat, end de ellers vilde have haft. Dette Hensyn vil jo falde bort, naar vi faa en mellemkommunal Bestatning, der i alt Fald giver Udgang til at ligne en Del paa saadanne udensojns boende Folk, og derfor staar dette Forslag i naturlig Forbindelse dermed. Der er nemlig en vis Uvilje, fra nogle Amtsråds Side i alt Fald, til at give deres Samtykke til en Forhøjelse af Bøttinger for Formue- og Lejlighedsstaten. Jeg indrømmer, at der vel kan være Anledning til at tage under flersidig Overvejelse, hvor langt man kan gaa med Forhøjelsen af denne ene Side af den kommunale Bestatning, men at der ikke er noget til Hinder for at hjemle Sogneraadene Ret til at ligne indtil Halvdelen af det hele Bøttingsbeløb, det tror jeg er uimodsigeligt. Hidtil ere vi bleve staaende ved omtrent en Tredjedel, men det er noget variabelt og er i øvrigt steget i Aarenes Løb; det er ikke nogen stærk Stigning, der har fundet Sted, men det er dog en jævn Stigning, saaledes at Bestatningen paa Formue og Lejlighed bliver større i Forhold til Hartkornet, men ret meget ud over en Tredjedel ere vi dog ikke naaede endnu. Dersom der blev givet Udgang til at gaa til Halvdelen, vilde der i mange Kommuner blive Lejlighed til en ret kendelig Lettelse for Hartkornet, som vistnok kunde tiltrænges; men jeg gør atter der opmærksom paa, at min Forudsætning derfor er, at det bliver de kommunale Raad, som selv komme til at afgøre, om det passer med deres Forhold og Lejlighed at sætte Forholdet mellem de 2 Skattearter paa den ene eller den anden Maade. Der er mange Kommuner — der om tvivler jeg paa ingen Maade — der ikke vilde gaa højere op med Formue- og Lejlighedsstaten, end de nu ere. — Under Nr. 38 er der en Bestemmelse om Straf for den, der opgiver urigtigt med Hensyn til personlig Skat. Det er Regler, der ere hentede fra den københavnske kommunale Skattelov af 1861. — De øvrige Bestemmelser ere uden videre Interesse, og jeg behøver ikke at omtale dem. Jeg skal kun sige, at Endringsforslag Nr. 40 gaar ud paa, at denne Lov, dersom den traadte i Kraft, skulde undergaa en Revision inden 5 Aars Forløb. Vi havde jo nemlig først tænkt, saaledes som Forslag Nr. 41 gaar ud paa, at stille det

noget anderledes, at Loven overhovedet ikke traadte i Kraft for visse Kommuner, der frygte den, i Løbet af nogle Aar. Det forekommer imidlertid mig, at man ved at undlade at sætte Loven i Kraft for Københavns Nabokommuner i nogle Aar ikke vilde opnaa at faa det Spørgsmaal besvaret, om der virkelig er Grund til en saadan Undblivelse eller ikke, thi naar Loven ikke træder i Kraft, saa vi overhovedet slet ikke at vide, hvorledes denne Lov vil virke, om den Frygt, som de paagældende Kommuner have, er begrundet eller ikke, eller om det er noget, man kun har tænkt sig, og som ikke vil blive virkeligt. Det vil man først faa at se, naar Loven er traadt i Kraft og har virket i nogle Aar, og derfor er Bestemmelsen om Revision efter 5 Aars Forløb søjet til, fordi man efter disse 5 Aar vil kunne vide, om der er Grund til at træffe særlige Bestemmelser med Hensyn til de paagældende Kommuner, og der vil da jo være forskellige Veje at gaa. Man kunde komme til at indføre særlige Bestatningsnormer for visse enkelte Kommuner, der kunde ogsaa være Tale om at slaa nogle af dem sammen, Spørgsmaalet om Københavns og Frederiksberg Kommunes Forening har jo staaet paa Dagsordenen i mange Aar. Det er altsaa Hensigten med Revisionen. Endelig er der til Slutning et Mindretal, det ærede Medlem fra Grænaa (W. Dinesen), der har stillet et Endringsforslag om at paalægge Skat til Kommunerne paa bygningsafgiftspligtige Bygninger paa Landet. Jeg kan ikke anbefale dette Forslag, men jeg skal foreløbig afvente det ærede Medlems Motivering heraf. Der er jo naturligvis noget sundt i den Tanke, det er ubilligt, at alene den Form af fast Ejendom, som hedder Jord, skal være skattepligtig til Kommunen, men ikke den Form, der hedder Bygning, det er efter min Mening det berettigede i Tanken. Jeg kan dog ikke derfor anbefale at gøre de nuværende Regler for Bygningsafgift hverligere anvendelige ogsaa paa Kommunerne, idet der næppe er nogen Skat, der har givet Anledning til saa megen Ubillighed og Klage som denne. Skulde man altsaa have den Tanke frem om en Ejendomsbestatning baade af Jord og Bygninger, maatte det Spørgsmaal vistnok tages under selvstændig Overvejelse og søges løst paa anden Maade.

J. C. Christensen: Det er almindelig anerkendt fra alle Sider, at vi have Trang til her i Landet at naa frem til en mellemkommunal Bestatning, og denne Trang begrundes ved, at vi, hvad bort kommunale Skattebæsen angaar, endnu staa paa det Standpunkt, at Kommunerne kun kunne be-